No 57.

KURYER LITEWSKI

Za Naywyższém Dozwoleniem
IMPERATORA JMCI CAŁEY ROSSYI.

w WILNIE V. S. 18. LIPCA 1803. ROKU WE SOBOTĘ

z Wilna 17. Lipca.

Dzwony tuteyszey stolicy ogłosiły śmierć JW. Antoniego Buchowieckiego Podwoiewody Wileń: orderu S. Stanisława Kawalera; mąż ten pełen cnot Chrześciań: i Obywatelskich, po kilko-dniowey chorobie zakończył bieg swego życia w Ru teraźn: 1803. d. 30. Junii w Dobrach syna starszego Ławkielsa zwanych w Guber: Kurlandz: leżących, żył lat 79. dni 17, zgon iego spokoyny z prawdziwą pobożnością i rzadką determinacyą zaswiadczył o tym cnotliwym życiu, jakie go na usługach oyczyzny nieprzestannych miłym czyniło w obywatelstwie; pochowany został w Iłłukszcie w grobie domu JWW. Zyberkow d. 4. Julii.

z Petersburga VS. 7. Lipca.

Stanu Honsyliarz Popow, Kolleski Konsyliarz Wołodymirow uwalniaią się od obowiązku z pensyą całey gaży w nadgrodę 50. letniey służby. Po oddaleniu się na czas długi Taynego Konsyliarza Graffa Manteufel, Kuratorem Uniwersytu Kazańskiego naznaczony Wice Prezydent Akademii nauk Aktualny stanu Konsyliarz Rumowski z gażą 2. tysięcy rubli; w nadgrodę zaś 50-letnich zasług w Akademii, gaża Wice Prezydenta w pensyą dożywotnią iemu zamieniona. J. I. Mość potwierdziwszy urządzenia i fundusze na pożytek edukacyi uczynione przez Konsyliarza stanu Demidowa, ozdobił iego orderem S. Włodzimierza 1. klassy.

z Hamburga 16. Lipca.

Mortier doniosł armii Francuzkiey o kapitulacyi powtórney z Hannoweranami w następuiących słowach: Generał en chef donosi woysku swoiemu, że Hannoweranie przez Anglików opuszczeni kapitulowali. Działa ich, broń, konie, ammunicya, namioty, wozy, słowem wszystko co mieli, wydane będą armii Francuzkiey. Żołnierze Elektorscy jak woienni brańce rozeydą się do domów swoich, i nosić mundur przestaną. Hannoweranie w każdém zdarzeniu dawali dowod wielkiey odwagi i męztwa; podczas ostatniey woyny zyskali szacunek nieprzyiacioł swoich. Krytyczne położenie w którém znaydowali się teraz, przymusiło ich do złożenia broni. Żołnierz Republikantski poważać powinien w nieszczęściu nieprzyiaciela. Generał en chef zaleca wszystkim, azeby nie pozwalali sobie żartów naymnieyszych i wyrazów uszczypliwych względem Hannoweranów którzy do domu powracaią. Officyerom Elektorskim, gdy mundur nosić będą, rozkazuie też same oddawać honory woyskowe, iakie Francuzkim są właściwe. „

Kapitulacya pomieniona 9. artykułów zawiera;

1. Armia Hannowerska broń złożywszy, z artylleryą razem wyda oręż wszelki Francuzom.

2. Wyda nadto, wszystkie konie; Generał en chef każe one przyiąć i opisać wyznaczonym Kommissarzom.

3. Armia Hannowerska będzie rozwiązaną; żołnierze rozeydą się do oyczystych progów, na słowo uczciwe, że przeciwko Francyi i narodom sprzymierzonym nie powstaną, dopóki nie nastąpi zamiana Officyerów i gemeynów Elektorskich za równą liczbę Francuzów, którzy mogą być uwięzieni przez Anglików podczas woyny teraźnieyszey.

4. Kannowerscy Generałowie i Officyerowie na słowo maią wolność mieszkać na każdém mieyscu, byleby nie oddalali się z kraiów lądowych; szpadę, konie, sprzęty zachowaią w całości.

5. Jak nayrychley będzie zporządzony etat armii Hannowerskiey, i podany Generałowi en chef Mortier.

6. Żołnierze Hannowerscy gdy przyidą do domów swoich, mundur woyskowy nosić przestaną.

7. Żołnierzom do domu powracaiącym w drodze dana będzie żywność; Wódz Francuzki rozkaże dać furaż dla Officyerskich koni.

8. Artykuły 16. i 17. ugody podpisaney w Suhlingen są ponowione.

9. Woyska Francuzkie niemieszkaiąc obeymą Xięstwo Lavenburgskie. Dan 5. Lipca.

Tym sposobem roztrzygniony został los Elektoratu Hannowerskiego, a RPta Francuzka trzymać będzie kray ludny, obszerny, dość bogaty, który w traktatach przyszłych o pokóy zapewne posłuży na zamianę osad, iakie W. Brytannia zdobyć może na nieprzyiacielu podczas woyny. Konsul to już ma w zysku, że kilkadziesiąt tysięcy żołnierza swoiego utrzymuie cudzym nakładem. Wszystko, według zdania polityków, sprawił upor Londyńskich i Hannowerskich Ministrów; mogli zapobiedz naiazdowi szukaiąc protekcyi i pośrednictwa w Berlinie; szukali po innych stronach, oświadczaiąc w notach urzędownie podanych, że z Dworem Pruskim do czynienia mieć nie chcą, znaiąc sposob myślenia onego. Noty kommunikowane były Ministrom Berlińskim; gdy nakoniec Anglicy szukali pośrednictwa Monarchy Pruskiego, ten postowi Angielskiemu zamiast żądaney odpowiedzi ukazał owe noty, a Elektorat bez ratunku podbitym został. Biega tu pogłoska, że nowy proiekt podano do ugody Mocarstwom woiniącym Wyspa Malta ma bydź zaięta żołnierzem postronnym, któremu Francya i Anglia żołd zapłacą przez lat 10; Lampedusa dostanie się Brytanii W; po upłynionych 10 latach Malta powróci pod panowanie Zakonu Kawalerskiego, i załogę Neapolitańską przyimie.

Król Szwedzki dla poratowania zdrowia osłabionego ma przedsięwziąć daleką do wód podróż; iuż wyznaczył Regencyą, która w nie-

bytności iego interessa ważnieysze sprawować będzie; wchodzą do niey Marszałek Graf Fersen, Guwerner Królewicza Baron Ramel, Prezydent kancellaryi Ehrenheim. Anglicy po zamknięciu rzek Elby i Weser nie mogąc utrzymywać kommunikacyi handlowych na północy dawnieyszą drogą, zwrócili się do Gothemburga; zamyślaią nawet podczas pokoiu z Sunderland wszystko przesyłać do tego portu, którego weyście zawsze od lodów iest wolne. Wiadomo, iak ostro postępowali Ministrowie Londyńscy z Szwedzkiemi żeglarzami, przeciwko prawidłom neutralności; dziś przyzwolenia Dworu Stockholmskiego potrzebuią. Nauka dla możnieyszych, ażeby słabemi nie pogardzali. Jeżeli utrzyma się proiekt, Szwecya wiele zyskać może, Hamburg ztraci; przeprawa z Sunderland do Gothemburga nie potrzebuie nad 48. godzin; ztąd droga do Coppenhagi, Stockholmu, i innych północnych miast krotsza niżeli przez Cuxhaven. Nigdy przez Zund tak wiele okrętow Angielskich nie szło iak w roku teraznieyszym. Królewicz następca tronu Duńskiego wkrótce powróci do Coppenhagi; regimenta ruszone z Selandyi, Fionii, Jutlandyi do Sleświcka i Holsztynu odeszły na stanowiska, dezerterów Francuzkich wydawać przyrzeczono.

Hannowerskie woyska po większey części iuż są rozbroione i rozwiązane, zostały ieszcze nietknięte regimenta niektóre, naybardziey gwardya; i te w kilku dniach rozeydą się do domów. Część armii Francuzkiey Mortier ma odesłać do Batawów, gdzie potrzebną być może do wielkiey wyprawy. Straż honorową dla siebie ze 100. ludzi wybranych zbierać kazał Generał en chef; znaiącym się leśniczym zalecił wycinać dęby i inne drzewo zdatne do budowli okrętowey w lasach Elektorskich, które dotąd naypilniey strzeżono w całości; wszystko przesłać trzeba do Hollandyi i Francyi. Podatki niektóre, między innemi od kapitałów, maią być podwyższone na utrzymanie armii Francuzkiey. Rekwizycye iuż początek wzięły w kraiu podbitym; kazano w naykrótszym czasie dostarczać dla żołnierzy bieliznę, obuwie, sukno ecet.

z Londynu 8. Lipca.

Papiery 3. procentowe zpadły w tych dniach do 50 od sta; dziś podniosły się cokolwiek; sprawiła to pogłoska, że od pośredniczych Mocarstw podane są nowe warunki ugodliwe — Wiele statków naszych przytrzymali Francuzi w Martinice, Guadalupie, S. Domingo, na końcu kwietnia odebrawszy wiadomość o zaczętey woynie. Stan ostatniey osady iest ulitowania godny. Murzyni, według morskich powieści, w Maiu mieli rozprawę szczęśliwą, w którey cudzoziemskie woyska naywięcey szkodowały. Rochambeau chociaż odebrał na wiosnę blizko 10 tysięcy posiłkowego żołnierza, dla mnóstwa nieprzyiacioł nigdzie postępować nie może zaczepnie. Murzyni w górach ukrywaią żywność i ammunicye; lud czarny tłumem opuszcza domy łącząc się z buntownikami. Obietnicom nie wierzą, nie lękaią się pogróżek. Biią się pod hasłem RPtey i wolności Francuzkiey, oświadczaiąc że przysłany na podbicie osady żołnierz Europeyski, z emigrantów samych, łotrów i nieprzyiacioł Oyczyzny zkładać się musi, których wytępiać obowiązkiem iest dobrego obywatela. Cóżkolwiek nastąpi, to pewna, że na długie czasy osada zniszczoną zostanie przez morderstwa, pożogę, i rabunek. Choroby nie panuią iak w roku przeszłym; nie ustały iednak zupełnie; umieraią ieszcze Officyerowie i żołnierze po krótkiey niemocy; obawiaią się Francuzi upałów wkrótce następuiących.

Zabieramy wiele statków Francuzkich i Batawskich; lecz i Francuzcy korsarze naprzykrzaią się kupcom naszym; ieden z nich 5 okrętów Zachodnio Indyiskich do portu Hiszpańskiego zaprowadził — Przygotowania do obrony wielkie czyniemy. Admiralicya morskim Officyerom kazała, żeby się nie oddalali od portów. Przymuszony werbunek dotąd był używany tylko względem maytków; dziś służy na dopełnienie i powiększenie armii; wiadomo każdemu iaki wstręt maią Anglicy ku służbie lądowey. W Parlamencie często iest wzmianka o lądowaniu nieprzyiacioł. Zastanowił niedawno uwagę izby niższey Półkownik Crawfurd, ostrzegaiąc, że Ministrowie pomylili się nieskończenie, gdy Hollandyą w mocy Francuzkiey zostawili. Znam dobrze, mówił, ten narod; nieprzyiaciel tu znaydzie statki potrzebne do przewiezienia 100 tysięcy zbroynego ludu. Batawscy maytkowie są doskonali w swoiém rzemieśle; znaią brzegi nasze, porty, mielizny, przystanie, iak naylepsi sternicy Angielscy. Milicye nasze, i te ktoreśmy dziś zaciągać kazali, pierzchną zapewne na pierwszy wystrzał z armaty; woysk regularnych iak naywięcey potrzeba, pospolite ruszenie kraiu nie zasłoni, ani wstrzyma stu tysięcy Francuzów gdy wyląduią. Wspomniycie wyprawę Gwilelma Xiążęcia Normandyi, Gwilelma Xiążęcia d' Orange, i tyle innych które postać narodu naszego tylekroć zmieniły; daycie Oyczyznie wszystko gdy ieszcze ratowaną być może.

Inni zdania byli przeciwnego. Wspomnieli flottę Filippa 2 niezwyciężoną, wyprawy Jakuba 2 i innych Stuartów nieskuteczne, patryotyzm ludu, nienawiść powszechną ku Francuzom, flotty ogromne, wysokość brzegów naszych, trudność lądowania; zaiechanie Malty, Egiptu, Irlandyi podczas ostatniey woyny, zkąd iednak ustąpić było potrzeba. Znalazł się nawet z reprezentantów ieden, który głośne oświadczył życzenie, ażeby Francuzi zamysł swóy przywiedli do skutku. Nie lękam się Konsula, zawołał; niech ląduie, a zuchwalstwa drogo przypłaciwszy, pożno żałować będzie. Są ludzie rycerscy w 3 Królestwach, którzy nieprzyiaciela pogrążyć w morskich przepaściach potrafią i zwalczyć na lądzie. Mówiono wiele o ofiarowaniém do zgody pośrednictwie. Nie mam nadziei skutku ztąd pomyślnego. Ambitny i mściwy Konsul nie wprzód pokóy przyimie aż się przekona doświadczeniem nieszczęśliwém, że niepodobno w Anglii lądować; i narod na wszystko odważny podbić, iak uczynił z niektóremi na lądzie. Nie trwożmy więc na próżno ludu; kocha Oyczyznę, bronić iey gotowy, niech tylko znaydzie umieiętnych przewodników, a Brytania W. niepodległą być nie przestanie. „ Mowę Naughtona przyięły wszystkie partye Parlamentowe z nayżywszym oklaskiem.

Od granic Włoskich 1. Lipca.

Armia Francuzka i Włoska na 3 dzieli się dywizye; pierwsza pod sprawą Generała S. Cyr w Neapolitańskiém Królestwie ma być wkrótce pomnożona do 50 tysięcy; iakoż ciągną do niey półbrygady Włoskie i Francuzkie; nawet Ligurom do podróży mieć się kazano. Druga pod Generałem Murat 50 tysięcy wynosząca, zastępuie Toskanią, Liguryą, RPtę Włoską, trzecia naostatek pod Generałem Dupont zaymuie Piemont; tey siła niewiadoma — W Medyolanie 26 Czerwca odprawiło się święto narodowe. Z rana Wice-Prezydent Melzi był w katedralnym kościele ze wszystkiemi urzędnikami i Generałami, przy woyskowey paradzie. Powróciwszy do Pałacu kazał losem ciągnąć posagi, które daie RPta 40 panienkom ubogim, córkom rycerzów Włoskich, poległych w obronie pospolitey. Po południu otworzono ogrody publiczne dla ludu, na ten dzień wspaniale przyozdobione

posągami; wszędy iaśniały ołtarze obywatelskie, bramy tryumfalne, mauzolea, na iedney bramie bogini mądrości i zwycięstwa pisała imie Konsula Buonaparte; na drugiey RPta Włoska i Francuzka rękę sobie podawały na znak wiecznego przymierza. Illuminacyi wieczorney, różnych igrzysk, gonitwy konney i pieszey opisywać nie będziemy; zwycięzcom w nagrodę rozdawano wieńce. Po wszystkich teatrach lud z radością słyszał spiewane pochwały założyciela i Prezydenta RPtey oświadczaiąc głośne życzenia iemu.

Armia Włoska dopełnia się pilnie ludem nowozaciężnym, w dniach kilku rzecz będzie dzie dokończona — Słychać iż Anglicy port Messinski opanowali — Po wielu portach Włoskich uzbraiać kazano okręta na poskromienie łotrzyków Afrykańskich; żołnierze są rozstawieni dla straży nadbrzeżów, kędy lądowanie iest naył..wieysze. Algerczykom przywodzi Renegat Genueńczyk znaiący doskonale morza przyległe i odnogi — Generał S. Cyr pospieszaiąc do Neapolu d. 22 stanoł w Rzymie, i z Kardynałem Gonsalvi długą miał rozmowę. Zołnierz Francuzki w ciągnieniu przez kray kościelny zachował karność przyzwoitą, iak zalecił Konsul przez osobliwszy wzgląd dla Oyca S. Admirał Nelson przybywszy na morze środziemne ogłosić kazał, że wszystkie okręta, iakiegożkolwiek narodu płynące z portów Francuzkich zabierać będzie — Dwa bataliony woysk Liguryiskich ruszyły do Neapolu. Dotąd nie są ogłoszone szczegóły wkroczenia Francuzów do Abruzzo.

W Corfon Minister Rossyiski pisał do Senatu RPtey wysp 7, radząc założenie szkół porządnych w kraiu. Wstyd iest, powiada, potomkom uczonych Greków żyć w grubey niewiadomości; do którey przywiodła ich polityka Senatu Weneckiego. Gdzież znaydziecie mężów zdatnych do publiczney posługi nie maiąc oświecenia w domu? Upadło bez powrótu dzikich wieków zdanie: że wtenczas narody są posłuszne, rzadcom powolne, i spokoyne, gdy lud iest nieoświecony. Każcie uczyć ięzyków Greckiego, łacinskiego, Włoskiego, Francuzkiego, matematyki, fizyki, wymowy, ecet: Mianowicie zaś Greckiego ięzyka umieiętność wam potrzebna. Woła o to do was ziemia na którey mieszkacie, którém oddychacie powietrze, popioły przodków, chwała następnych pokoleń. Wstyd Greczynom mówić ięzykiem wprawdzie Greckim, lecz zepsutym i niezrozumianym. Mówcie iak mówili Homer, Demosten, Pindar, Anacreon. Daley Graf Mocenigo wylicza pożytki ięzyków Łacinskiego, Włoskiego, Francuzkiego. Senat roztrząsnowszy doyrzale podany proiekt, przyioł i pochwalił; zalecono rządcom wysp 7 wszystko zgotować co potrzeba do Szkół założenia. Są w kraiu liczne klasztory. Senat po ścisłym examinie postanowi, czyli można edukacyą powierzyć zakonnikom; albo też lepiey będzie znieść klasztory, a fundusze oddać na edukacyą.

z Hagi 12. Lipca.

Eskadra Batawska pod sprawą Admirała Hartsink z Ferrolu wyszła do Indyi wschodniey; poprzednik de Winter do Paryża lądem powrócił zkąd wkrótce tu iest spodziewany. Przytomność tego męża bardzo nam iest potrzebna mianowicie w okolicznościach dzisieyszych, gdy przez Konsula powołani jesteśmy do wielkiey wyprawy przeciw Anglikom. — Do Cadix z Limy przybył okręt, na którym iest 2 piastrów milliony. — Kardynał Caprara znayduie się w Bruxelles, gdzie wkrótce spodziewany Konsul.

z Paryża 8. Lipca.

Trzy fregaty Angielskie przybywszy pod Cherburg przerwać usiłowały robotę około naprawy portu nie ustaiącą nawet podczas woyny. Jedna z nich Minerva od 48 armat upędzaiąc się za statkami kamienie wożącemi, zbliżyła się do brzegów i osiadła na piasku; bronił się ieszcze Kapitan oskoczony od szalup Francuzkich; lecz nakoniec flagę zpuścił; fregatę nie wprzód podnieść można było i do portu wprowadzić, aż po wrzuceniu do morza kilku armat. Anglików poległo w bitwie 12, ranionych 15, pozostało zdrowych 230. — Wszystkie miasta portowe RPtey uzbraiaią ogromną liczbę korsarzów. Podczas ostatniey woyny Boulogne wysłało na zdobycz 154 statki, które Anglikom zabrały 201. tych szacunek wynosił 13 millionów franków; prócz tego szkody nieprzyiacielowi uczyniono w zniszczonych okrętach na 5 millionów. Y teraz armatorowie spodziewaią się nie mnieyszey zdobyczy; handel Angielski iest niezmierny, wszystkie morza są okryte statkami kupieckiemi; doświadczenie nauczyło, że przy naywiększey ostróżności nie podobno flotty liczne zasłonić od szkody.

Konsul d. 2 wiechał do Dunquerque pośród nieustannych okrzyków ludu wesołego. witał Maire Emmery; przynosząc klucze wyraził, że w r. 1793 niechciał ich oddać Xiążęciu d' York, który dobywał miasta na czele 40 tysięcy Anglików, dopóki przez Generała Houchard zupełnie porażonym nie został. Konsulowa dwóma dniami uprzedziła małżonka; na iey wiazd ulice kwieciem usłano. Kommenderuiący Van Damme prezentował naywyższemu rządcy Officyerów lądowych, Admirał Nielly morskich. Przez dwa dni następuiące Konsul oglądał twierdze, port, arsenały, zbroiownie, magazyny; kazał manewrować licznemu garnizonowi; przypatruiąc się z naywiększém upodobaniem 46. półbrygadzie, w którey służył niegdyś Latour Dauvergne pierwszy grenadyer RPtey. Gdy był w porcie, korsarz ieden wprowadził okręt Anglikom zabrany na brzegach Szkockich, masztami ładowny, chociaż wiele nieprzyiacielskich fregat drogę iemu przeciąć usiłowało.

Przybyły od Króla dwóch Sycylii darowane Konsulowi, i w Muzeum narodowém na widok są wystawione zabytki starodawnych Greków i Rzymian, znalezione w miastach od kilku wieków ziemią pokrytych, Herculanum, Pompeia, Stabia. Znayduią się w tey liczbie księgi zpalone, które dziwny przemysł rozwiiać i czytać nauczył; obrazy, posągi, naczynia bronzowe i gliniane, mozaika, urny, broń wieloraka, łancużki złote, pierścienie, zausznice i inne ozdoby iakich damy używały. Obrazy Apollina, i Muz 8. znaleziono w Pompeia r. 1795; obraz Muzy dziewiątey zepsuty. — Kapitan baudin odprawuiący żeglugę około świata, przysłał z Oceanu południowego zbiór wielki roślin, kruszców, ptaków, zwierząt, ryb, i owadów po większey części nie znanych w Europie, sam w roku następuiącym zamyśla powrócić do Europy z większym dostatkiem. — Wielka do Anglii wyprawa zawsze iest taiemnicą; to tylko wiemy, że w portach robota idzie z pośpiechem, a woyska lądowe zbliżaią się do brzegów Oceanu. Konsul z Bruxelles poiedzie ku Renowi; w Strasburgu widzieć się będzie z Landammanem Szwaycarskim d' Affry; ztąd znowu powróci do Belgium; natenczas podobno przyidzie do skutku zamiar trudny i niebezpieczeństwa pełen.

Dalsze uwagi nad deklaracyą Angielską.

Tegoż prawie czasu Nauczaią Anglicy, że obowiązki wzaiemne między narodami nie w samych tylko zawieraią się traktatach; ale szukać ich ieszcze potrzeba w ogulnych związkach iakie zachodzić powinny między wszystkiemy Mocarstwami. Nauka cale nowa i osobliw-

sza; tym sposobem upadałyby wszelkie traktaty; bo zawsze można czynić przeciw nim odezwę do ogulnych związków. Ztąd wypada, że Monarchowie ratyfikuiąc zawarte umowy i przymierza, zostawiliby dla siebie moc i wolność zgwałcenia onych, ieśli w czasie póznieyszym upatrzą niedogodność, albo też osądzą że nadgrodę nie dostateczną otrzymali za uczynione ofiary.

Reszta późniey.

Jerzy Zienkowicz Woyski Orszański, dla własnego swego bezpieczeństwa podaie do powszechney wiadomości, iż maiąc tak w Imperium Rossyiskim, w różnych Powiatach, iako też w Kordonie Pruskim, z rożnemi Obywatelami interessa, a mianowicie summowne, aże pierwszych dni Miesiąca Maia Roku idącego wydał na Blankiecie Plenipotencyą JPanu Antoniemu Żukowskiemu, tu dotąd w Wilnie przebywaiącemu, a nie wiedząc o tym, iakoby on sobie władzę na tymże blankiecie zapisał. Lecz gdy tenże JP. Żukowski pokazał się bydź nie tylko niedogodnym, ale owszem szkodliwym, a na to zarekwirowaney Plenipotencyi złożyć niechciał, zatym, iżby protestuiący się nie mógł szkodować na swoich itneressach i rzeczonemu JPanu Antoniemu Żukowskiemu niebyła dana wiara, takową wspomnioną Plenipotencyą przez ninieysze ogłoszenie kassuie zniszczemnia i zanieważną odtąd być uznaie.

Maiątek Stary Zdzitow zwany, z attynencyami w Pcie Prużańskim, Gubernii Grodzień: położony, dziedziczny JW. Felicyana Grabowskiego Marszałka byłego Prużańskiego, został wyprzedanym na Dziedzictwo WJP Andrzeiowi Mikulskiemu Prezessowi byłemu Ziem: Pttu Słonim: ktoby zatym z Wierzycieli, lub maiących pretensye iakowe, do pomienionego maiątku, w ciągu roku nie stawał przed Aktami Ziem: Brzeskiemi w Brześciu; nabywca oświadcza, iż po wyszłym Roku, to iest do dnia 23. N. S. 1804. żadney pretensyi nie przyimie, i tym samym upadać maią, iako za nie stawieniem się z dowodami do mieysca oznaczonego.

Benedykt Rogalewicz i Marcianna Siostra, niegdyś Pawła i Katarzyny Korcówny Czesnik: Smo: Rogalewiczow Rotm: Pttu Orsz: Dzieci, uwiadaiąc o swym życiu i znaydowaniu się w Guberni Minkkiey ad praesens w w Sule o mil 7 od Miuska, upraszaią naypokorniey, aby każdy, maiący interes, czy to spadkowey na nich sukcesyi, czyli innych układow, raczył tam się zgłosić pocztą lub przez innę izką okazyą, za co, prócz wdzięczności, zwrót expensu zapewniaią.

Michał Grotkowski rodem od Węgierskiey granicy zaslubiwszy w Listopadzie r. 1802. tu w Wilnie Teklę z Nowickich Pawłowskę wdowę, w Miesiącu Kwietniu r 1803. zonę opuścił zabrawszy własne oney pieniądze. Wzrostu iest średniego, chudy, włos czarny, oko błękitne małe, prawe zawsze przymrużone, płci czarniawey; surdut na nim wiśniewy z kołnierzem axamitnym zielonym, kamizelka różowa kitayczana. Jesliby kto o nim miał wiadomość, niech raczy oznaymić do opuszczoney żonie mieszkaiącey w domie Klukowskich pod S. Janem.

F. Morczyński Artysta w sztuce tańców, przeieżdżaiący ma honor uwiadomić Przes: Publiczność, iż powodowany naturalną chęcią ukształcenia młodzieży w sztuce, która do nabycia wdzięków, tak iest płci oboiey potrzebną; przedsięwziół zabawić tu 3. Miesiące, i ofiarować usługi swe w nauczeniu tańców naynowszych i naywięcey teraz po wszystkich stołecz: Miastach przez Państwo wysokiey dystynkcyi używanych. Osoby, któreby raczyły go zaszczycić swą ufnością i chciały wydoskonalić się w tey sztuce, która rangę między pierwszemi Naukami dystyngwowaney młodzieży trzyma, niech raczą adresować się do pomienionego Artysty mieszkaiącego w Kamienicy Sandeckiego pod Nrem 190.

Magistrat miasta Grodna w skutek Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MCI SAMOWŁADNĄCEGO CAŁĄ ROSSYĄ, z rządu Guberń: Litewsko-Grodz. w dniu 15 Junii N. 9021. wyszłym, danego sobie, uczynił postanowienie w dniu 20. Junii, przez które wzywa nie tylko Kredytorow, pretensorow, ale nawet dziedzicow i Sukcessorow domu Kozierowskich, którzy aby na dzień 24. 7bra stawali się i jawili się; niemniey, że dom tychże Kozierowskich, iako opustoszały i oraz bardziey nic nie ulegaiący, przez licytacyą publiczną sprzedawany w terminach 21. Julii, 20, Aug: i 21. 7bra będzie, do Gazety Litt: podać dla wiadomości przedsięwziął. Ru 1803 Junii 22. dnia.

Dekretem Ziem: Wołkowyskim w Ru 1803. Msca Junii 2. dnia zapadłym z instancyi wierzycieli uznany iest konkurs dla Kredytorów do Maiątku Michała Iwaszkiewicza ścielących pretensyą, aby tędy każdy maiący swoią pretensyą przed Sądem Ziem: Wołkow: na kadencyi następney S. Michalskiey oną usprawiedliwił, a nie chcący popierać swoiey w tym czasie pretensyi tym samym w amissyą że podda uwiadamia się.

Ru: 1803 Junii 18 w ziemstwie Szawelskim iest oświadczono: „ JP. Stefan Olendski Pisarzewicz Skarbu Litt: Starosta Rewelski zaszczycony nie kwestyonowanym Dziedzictwem Dobr Raudani Paulinowa Promiedziewa Paszkiszek w Powiecie Rosienskim a Dóbr Gilnicz po Jezuitach w Powiecie Szawel: położonych, oraz possesyą wedle dowodu nabycia Starostwa Rewelskiego w Powiecie Rosień: Sytuowanego, w Ru: bieżącym 1803 Januar: 18 dnia wydanym, tegoż Ru: i Msca 21 dnia w Sądzie Gł: Litt: 2go Departamentu przyznanym Dokumentem JO Xięciu Imści Platonowi Zubowowi wzmienione Dobra bez wyiemku wiecznością wyprzedał, i długi własne tudzież Poprzednikow swoich w Ogule do 21,600 czer: zł: wynoszące, Dobra rzeczone obciążaiące na Tabelli podał, nad które że nikt więcey ani Summownych, ani Dziedzictwa tyczących się pretensyów nie ma tymże przedażnym pismem swoim upewnił. JO Xże Jmść Zubow Dóbr wyszczegulnionych Nabywca, chociaż ufa rzetelnym zapewnieniom Jurizdatora swego, iednak chcący ziednać od publiczności zaufania tego approbatę, a przez to zapewnić nie naruszoną dla siebie spokoyność na skutek praw kraiowych i Monarszych Ukazów ninieyszą Urzędową uczynić mi zalecił publikacyą, którą dla powszechnego zawiadomienia w Akta Powiatowe wpisuiąc, onę w Protokule własną podpisuię ręką. Józeff Suszczewicz Plenipotent. *Takowe oświadczenie przez Gazety ogłaszasię.*

J.J.M. Udarować raczył kosztownym pierścieniem bryllantowym Doktora Lafontain w Warszawie, za ofiarowane dzieło iego; dziennik zdrowia; Łaskawe przyięcie Dziennika szaczunek wielkiego daru powiększa nieskończenie kilka exemplarzy wspomnionego dzieła znayduie się do przedania, każdy zkłada się z 12 części: ktoby sobie życzył nabyć, ile za mierną cenę udać się może do JP. Woynicza pod n. 187. lub Klimkowicza na ulicy zamkowey. Szacunek dziennika powszechności iest wiadomy; Autor miał na celu nie tylko nauczać zachowania; na prawiania zdrowia, ale też bawić Czytelnikow.

W teraźnieyszym miesiącu Lipcu zaczyna się abonnowanie gazety Kuryer Litewski, kwartalne dla mieszkaiących w Wilnie, półroczne dla odbieraiących pocztą; wydaie się we środę i sobotę po godzinie z południa 3ciey. Można także abonnować wszelkie Gazety zagraniczne w różnych ięzykach.